

Per reprendre el fil a partir d'alguna dada mínimament sòlida –com si tal cosa existís–, us diré que el Wolfe només va confessar tres assassinats que la policia va ser capaç de rastrejar. Un era un homicidi que, com ja veurem, va acabar delatant-lo. Els altres dos van ser apunyalaments. Sense més pretensions.

De fet, el motiu principal pel qual el Wolfe va ser dut a judici va ser el segrest i l'assassinat de Grace Usher. Principal o únic. Mirarem d'anar-ho esbrinant a mesura que avancem. Atureu-me quan vulgueu i feu les aportacions o preguntes que us vingui de gust. Si us puc contestar, ho faré. Si no, intentaré escatir-ho i respondre-us en una propera sessió, en el cas improbable que pugueu assistir a cap altra.

Aquest seria el primer esbós. L'escapça.

Ara entrem en alguns dels detalls. Els primers, els de sempre: engeguen amb el que se sap de la seva infantesa. El mètode també ens és conegut. Si alguna experiència va afectar-lo, influenciar-lo, pertorbar-lo. L'entorn familiar. Ja sabeu de què us parlo. Podeu triar la falsa via psicoanalítica o un camí conductista. O barrejar-los. En aquest cas, com que tampoc no és que se'n sàpiga gran cosa, no hi fa res.

(David Gálvez, *Arnes*, p. 25-27)